

на неговата работа, да му прибератъ и спазятъ писмата, които тѣ гледали по-вечето да го убиятъ за конятъ му, който го каралъ и бѣдилъ единъ отъ тѣхнитѣ тукъ, а пакъ за писмата му, като незнаели какво да ги правятъ, разхвъртали ги изъ водата на рѣката и ги распрѣснжли. Намъ това ни трѣбваше това и направихме, а пакъ комуто трѣбва да иде да ги дири тамъ. Като получихме точний отговоръ на въпросътъ си, по-нататкъ не можахъ да продължавамъ разговорътъ си съ него, освѣнъ като се задоволихъ вътрѣшно, че на ли е убитъ неприятельтъ, все едно за мене, хай че сж разбрали съдържанието на писмата му, хай че не ги разбрали. Слѣдъ това, като си попримѣтихъ товарчето на другото рамо и си позавзехъ силитѣ на мишцитѣ, трѣгнхъ да се мжча да стигамъ селенатѣ си, кои едвамъ слѣдъ голѣмо лутание и питание, можахъ да ги достигна и намѣря, та си оставихъ дрѣхитѣ на колата на попова братъ Петка Колева, който ме смжмри за моето голѣмо невѣрствие, че турцитѣ наистина захванжли да сѣчатъ, колятъ и убиватъ; какъ азъ не щѣлъ съмъ да знаѣъ, дѣто съ туй съмъ направилъ да си остава дрѣхитѣ въ селото за плѣчка на турцитѣ. Азъ му възразахъ, че на ли съмъ се избавилъ и зель това товарче, то е довольно за мене, може пакъ да се завърнемъ; защото, то се знае кой ще да надвие. Подиръ се намѣрихъ съ Даскалъ Злата Беневъ и съ Болджи Ивана по нжтътъ, на които гюочовѣтъ имъ бѣхж едни до други, та си отворихме разни разговори, които ни занимаха прѣзъ по-вечето врѣме на нощта, която сѣкашъ, че на пукъ на голѣмия подплахъ и ужасъ, нарочно бѣ великолепна и приятно величествена, дѣто даваше приятенъ изглѣдъ въ походътъ ни отиравенъ къмъ градътъ. Пространството щото щѣхме да изминоваме не бѣше твърдѣ голѣмо, нъ отподиръ като нѣмаше сѣчь и огънь, колата вървѣха полека, срѣдно и нжтътъ бѣше на разстояние отъ единото село до другото нѣщо 2 часа; та отъ врѣме на врѣме, ако и да ни подсѣщаха петлитѣ съ монотоннитѣ си пощии пѣяния, нѣщо което показваше, че нощта е на свършване, ний сдвамъ достиг-